

Letartóztatások:

Nagy Imre	1957. ápr.14.
Dr.Donáth Ferenc	1957. jan.15.
Tildy Zoltán	1957. máj.23.
Maléter Pál	1956. nov.4.
Kopácsi Sándor	1956. nov.5.
Dr.Jánosi Ferenc	1957. ápr.14.
Vásárhelyi Miklós	1957. ápr.14.

Tárgyalás: 1958. június 9-én 9,30 -kor kezdődött.
14-én védőbeszéd,- utolsó szó jogán,
15-én 17,00 Itélet.

Vida Ferenc	<u>elnök</u>	Dr.Szalai József	legfőbb ügyészi eljárás
Biró Mihály	népbíró	Dr.Béres Miklós	- " - " -
Fehér Kálmán	"-		
Lakatos Péterné	"-		
Sulján György	"-		
Rausch László	tanácsjegyző		

Vásárhelyi Miklós

/csoport erőltetése az ügyész részéről/ bünszövet-
kezet.

V.M.: "A csoport kérdését szeretném egészen röviden vázolni.
Azt szeretném mondani, hogy mi nem neveztük magunkat csoportnak és
nem is hoztunk határozatokat, kivéve azt az október 23-i esetet,
amikor történt egy-egy határozott megegyezés közöttünk, amit
Nagy Imre is elfogadott. Azonban szükségesnek tartom leszögezni,
hogy ha bizonyos formális feltételei nem is voltak meg ennek a
irakció jellegnek, lényegében mégis, mint csoport működünk. Lénye-
gében minden fontosabb egyéni fellépéseinket, vagy közös akciónkat
az előzőtt meg, hogy ilyen beszélgetések voltak, tehát a csoport
az ilyen formában létezett és működött.

/1958.februári tárgyalás anyaga./

Maléter Pál

November 4-re tervezte Király Béla őrizetbevételét, aki Kovács ve-
zérőrnagy kivégzésére készül. /Másodikán utasítást adott állítólag./
Biztosítékot várt arra, hogy Magyarország a szocialista demokrácia
utján fog haladni.Biztosítéknak látta az MSZMP megalakulását.

Letartóztatások:

Nagy Imre	1957. ápr.14.
Dr. Donáth Ferenc	1957. jan.15.
Tildy Zoltán	1957. máj.23.
Maléter Pál	1956. nov.4.
Kopácsi Sándor	1956. nov.5.
Dr. Jánosi Ferenc	1957. ápr.14.
Vásárhelyi Miklós	1957. ápr.14.

Tárgyalás: 1958. június 9-én 9,30 -kor kezdődött.
14-én védőbeszéd, - utolsó szó jogán,
15-én 17,00 Itélet.

Vida Ferenc	<u>elnök</u>	Dr. Szalai József	legfőbb ügyészi eljárás
Biró Mihály	népbíró	Dr. Béres Miklós	- " - " -
Fehér Kálmán	-"-		
Lakatos Péterné	-"-		
Sulján György	-"-		

Rausch László tanácsjegyző

Vásárhelyi Miklós

/csoport erőltetése az ügyész részéről/ bünszövet-
kezet.

V.M.: "A csoport kérdését szeretném egészen röviden vázolni.
Azt szeretném mondani, hogy mi nem neveztük magunkat csoportnak és
nem is hoztunk határozatokat, kivéve azt az október 23-i esetet,
amikor történt egy-egy határozott megegyezés közöttünk, amit
Nagy Imre is elfogadott. Azonban szükségesnek tartom leszögezni,
hogy ha bizonyos formális feltételei nem is voltak meg ennek a
frakciónak, lényegében mégis, mint csoport működünk. Lénye-
gében minden fontosabb egyéni fellépéseinket, vagy közös akciónkat
az előzött meg, hogy ilyen beszélgetések voltak, tehát a csoport
az ilyen formában létezett és működött.

/1958. februári tárgyalás anyaga./

Maléter Pál

November 4-re tervezte Király Béla őrizetbevételét, aki Kovács ve-
zérőrnagy kivégzésére készül. /Másodikán utasítást adott állítólag./
Biztosítékot várt arra, hogy Magyarország a szocialista demokrácia
utján fog haladni. Biztosítéknak látta az MSZMP megalakulását.

Kopácsi Sándor

Ő harcolt a szektás hibák kijavításáért. Rákosi leváltása után a gondokat nem orvosolták. Befolyásolta Nagy Imre írása és az október 28-i nyilatkozat.

Jóvá akarja tenni szörnyű bűnének legalább töredékét! Megbánta, szembe fordul cselekedeteivel. Kényszerítették a körülmények.

Kopácsiné levele Münnich-hez érkezett 57.II.4-én
2/123/1957.jk.sz.

Kéri, hogy férjét házi őrizetbe tegyék, mivel az utóbbi két évben ötször esett vissza májgyulladásba. Diéta kellene!

"Férjem ügyének vizsgálata az elmúlt évek megengedhetetlen gyakorlatával azonos módon folyik."

Aljas rágalom, hogy gyilkolta az ÁVH-sokat.

A budapesti főosztály épületének fogdájában 120 ÁVH-s tartózkodott. Önként kérték a lincselés elől. November 4-én Kopácsi ezeket felfegyverezte.

"November 4-én, amikor a szovjet csapatok bevonulása után férjem felfegyverezte ezeket az elvtársakat, ők adták az épületen az őrséget, a kis létszámú rendőr elvtársakkal együtt. November 4-én délelőtt férjem közölte velük, hogy szabadok, aki akar hazamehet, de ha úgy látják jobbnak, akkor fegyvert kapnak és az épületben maradhatnak.

Férjem állandóan azon törte a fejét, hogy hogyan tudna megbízható elvtársakat beépíteni a felkelők fészkeibe. November 3-án Marján alezredes és társai rendezkedtek be az épület több szobájába.

Marján egy Mussolini-típusú embernek tűnt nekünk, magatartását illetően."

Sok ÁVH-s és rendőrtisztre hivatkozik: Pl. Balogh őrnagy, aki a főosztály politikai ov-je volt, november 4-e után pedig a VI. kerületi kapitányság vezetője.

Kifogásolja, hogy férje akkori főnöke Pöcze vezérőrnagy most is miniszterhelyettes.

Budapest, 1957. I.29.

Kopácsi Sándorné

Nagy Imre

Kihallgatták: Ferencsik József ezredes, Szalma őrnagy.

Az utolsó szó jogán: június 14.

Bünperemben sajnálatosan elmaradt a bizonyítás kiegészítése és csak a vád tanuit hallgatták meg, a vád bizonyítékait vizsgálták. Szerény véleményem szerint a bünpernek a bűnösség megállapítása mellett az igazság felderítése is fontos feladata. A bizonyítás kiegészítés elmaradása tükröződik a vádiratban éppúgy, mint a vádbeszédben, amelynek nem az objektív tények és nem a történelmi igazság szellemében világítják meg tevékenységemet, felelősségemet. Ezen az általános megállapításon túl részletekbe én nem kívánok bocsájtkozni. Bizom abban, hogy a t. Biróság az ügyész az anyag ismeretében vizsgálja meg az ellenem emelt vádakát és a felelősségemet is és ezt a legjobb ismerete szerint teszi.

Az ügyész ur vádbeszédében reám a legsúlyosabb, tehát a halálbüntetés kiszabását kérte. Többek között azzal indokolta, hogy a nemzet nem tud elfogadni olyan ítéletet, amely könyörületes lenne. Sorso-mat tehát a nemzet kezébe teszem. Védőm felszólalása után az utolsó szó jogával elhangzott megjegyzéseimen túl nem kívánok élni. Védelmemre semmit felhozni nem kívánok, várom az igazságos ítéletet.

15-én 17,00 A halálos ítéletet a magam részéről igazságtalannak tartom, elfogadni nem tudom. Egyetlen vigaszom az, hogy a magyar nép és a nemzetközi munkásosztály felment a súlyos vádak alól. Ugy érzem, eljön majd az az idő, amikor igazságot lehet szolgáltatni az én ügyemben.

Kegyelmet nem kérek!

Nagy Imre

Kihallgatták: Ferencsik József ezredes, Szalma őrnagy.

Az utolsó szó jogán: június 14.

Bünperemben sajnálatosan elmaradt a bizonyítás kiegészítése és csak a vád tanuit hallgatták meg, a vád bizonyítékait vizsgálták. Szerény véleményem szerint a bünpernek a bűnösség megállapítása mellett az igazság felderítése is fontos feladata. A bizonyítás kiegészítés elmaradása tükröződik a vádiratban éppugy, mint a vádbeszédben, amelynek nem az objektív tények és nem a történelmi igazság szellemében világítják meg tevékenységemet, felelősségemet. Ezen az általános megállapításon túl részletekbe én nem kívánok bocsájtkozni. Bizom abban, hogy a t. Biróság az ügyész az anyag ismeretében vizsgálja meg az ellenem emelt vádakat és a felelősségemet is és ezt a legjobb ismerete szerint teszi.

Az ügyész ur vádbeszédében reám a legsúlyosabb, tehát a halálbüntetés kiszabását kérte. Többek között azzal indokolta, hogy a nemzet nem tud elfogadni olyan ítéletet, amely könyörületes lenne. Sorso-
mat tehát a nemzet kezébe teszem. Védőm felszólalása után az utolsó szó jogával elhangzott megjegyzéseimen túl nem kívánok élni. Védelmemre semmit felhozni nem kívánok, várom az igazságos ítéletet.

15-én 17,00 A halálos ítéletet a magam részéről igazságtalannak tartom, elfogadni nem tudom. Egyetlen vigaszom az, hogy a magyar nép és a nemzetközi munkásosztály felment a súlyos vádak alól. Ugy érzem, eljön majd az az idő, amikor igazságot lehet szolgáltatni az én ügyemben.

Kegyelmet nem kérek!